

Lieve kleinkinderen,

‘Mama, nog vijf nachtjes slapen en dan ben ik jarig. Krijg ik ook een cadeautje?’

‘Ja, natuurlijk krijg jij een cadeautje.’

‘Wat dan, mama?’

‘Dat vertel ik je niet, want dan is het geen verrassing meer.’

‘Mama, komt zondag onze familie ook?’

‘Ja Jan, voor zondagmiddag heb ik alle familieleden uitgenodigd.’

‘Wie komen er dan allemaal?’

‘Dat weet ik niet Jan. We laten ons gewoon verrassen. Wie er allemaal komen, dat zie je vanzelf.’

‘Ik wou wel, dat ik nu al jarig was, mama.’

‘Dat begrijp ik. Maar voordat we jouw feest gaan vieren, zullen we toch nog een poosje geduld moeten hebben.’

Hoofdstuk 46 - De brede en de smalle deur - Lukas 13 : 22 - 30
Mattheüs 7 : 13 - 23

Tijdens het Loofhuttenfeest kwam er een man bij Jezus met de vraag: ‘Hoeveel mensen komen er later bij u in de hemel? Zijn dat er veel of juist maar heel weinig?’

Deze man had Jezus vaak horen praten over *het komende Vrederijk van God* en hij vond het maar vreemd dat terwijl er zoveel mensen naar Jezus togingen, er maar zo weinig mensen echt in Jezus geloofden.

Elke dag zag deze man grote groepen mensen naar Jezus gaan, die jubelden om de grote wonderen die Jezus deed. Maar ze luisterden niet naar Jezus’ woorden, ze deden niet, wat Jezus tegen hen zei.

Maar, zou het zo zijn dat God in zijn grote wijsheid slechts enkele mensen uitgekozen had om in zijn Koninkrijk, in zijn Heerlijkheid te mogen komen? Dan was het ook geen wonder dat al die mensen zo onverschillig en zelfs soms vijandig waren.

En er was nóg iets, wat deze man dwars zat. Als alleen de besten, ja alleen de vroomste mensen na hun dood in de hemel kwamen, hoe stond het er dan met hemzelf voor? Had het wel **zin** om Jezus te volgen en naar zijn woorden te luisteren, als de zegen, het geluk toch niet voor je weggelegd was?

Dit waren vragen waar hij al heel lang mee rondgelopen had en waarop hij heel graag van Jezus antwoord wilde hebben.

Vol spanning keek hij Jezus aan. Wat zou Jezus zeggen? Niet alleen voor hemzelf, maar ook voor veel andere mensen zou Jezus’ antwoord erg belangrijk zijn.

Maar, Jezus gaf hem geen antwoord over het aantal mensen dat later bij hem in de hemel zou zijn.

Nee, het is niet nodig dat mensen weten hoeveel mensen er later in de hemel komen op het moment dat Jezus terugkomt en de eeuwigheid begint.

Hoeveel en wie dat zijn, dat weet alleen God.

De mens hoeft dit ook niet te weten! Als iedereen voor zichzelf maar zorgt om in te gaan in Gods' Koninkrijk, *dan mag hij dit soort moeilijke vragen aan God overlaten.*

Jezus gaf als voorbeeld het volgende antwoord: 'Beste man, wat jouw vragen betreft wie er later in de hemel komen, denk dan maar aan een heel groot feest dat in een grote zaal gehouden werd. Heel, heel veel mensen gingen daar naar toe. Maar, de deur van die feestzaal was maar heel smal. Alle mensen konden niet tegelijk door die deur naar binnen. Er waren nogal veel obstakels. Er waren zelfs mensen die de toegang versperden. Die 'boze mensen' moest je eerst aan de kant duwen voordat je naar binnen kon.

Veel mensen lukte het gewoon niet. Ze gaven de moed op en deden hun best niet meer om binnen te komen.

Alleen de mensen die volhielden kwamen binnen. Dat waren mensen die zich door de mensenmassa van boze mensen heendrongen.

Toen de feestzaal vol was ging de deur dicht en de mensen die geen moeite meer hadden gedaan om binnen te komen, stonden voor een dichte deur.

Luister goed,' zei Jezus tot alle mensen die om hem heen stonden.

'Zo gaat het met iedereen die in het Koninkrijk der hemelen wil komen. Jullie moeten je uiterste best doen om ook door die smalle deur binnen te komen.

Wanneer jullie dat nu niet doen, dan komt er een tijd dat jullie te laat zijn. De Heer van het huis waar het feest gehouden wordt heeft dan de deur op slot gedraaid.

En jullie zullen dan roepen: 'Heer, Heer, doe de deur voor ons open.'

Maar de Heer zal dan antwoorden: 'Ik ken jullie niet.'

Dan zullen jullie roepen: 'Maar we hebben samen met u gegeten en gedronken.

En u hebt in onze stad uitleg gegeven over God!'

Maar de Heer zal dan zeggen: 'Ik ken jullie niet. Jullie hebben steeds weer gedaan wat God niet wil. Ik wil jullie niet meer zien!'

Dan zullen jullie huilen van ellende en spijt. Want jullie zullen zien dat Abraham, Izaäk en Jacob in Gods nieuwe wereld zijn, terwijl jullie buiten zullen moeten blijven!

Mensen uit alle landen zullen in Gods nieuwe wereld komen en ze zullen er feestvieren.'

Mensen uit alle landen zullen in Gods nieuwe wereld komen

Een andere keer gebruikte Jezus het beeld van de smalle deur (de kleine poort) in de stadsmuur, om duidelijk te maken, dat het voor niemand gemakkelijk is om na zijn dood in Gods Koninkrijk te komen.

Jezus zei tegen de mensen om hem heen: ‘Ga naar binnen door de kleine poort. Alleen door die smalle poort kom je in het eeuwige leven. Het is een moeilijke weg en het lukt maar weinig mensen om die weg te vinden. De meeste mensen kiezen voor de makkelijke weg, de weg met de brede poort. Dat is de weg naar de dood.’

Vooraf de discipelen luisterden met veel aandacht naar deze woorden van Jezus. Bedoelde Jezus misschien hun reis vanuit Galilea naar Jeruzalem, tijdens het Loofhuttenfeest?

Een heel grote karavaan trok toen naar de heilige stad Jeruzalem. Galileeërs en Zeloten met hun grote kudde offerdieren liepen op de brede weg met heel veel mensen achter hen aan. Lange rijen mensen, die wel met z'n tienden naast elkaar over die brede weg liepen.

In Jeruzalem stond de poort in de stadsmuur wijd open en blij liepen ze door de grote deuren allemaal de stad in, richting de tempel, naar het gewijde offeraltaar. Maar op het tempelplein hadden ze God niet gevonden....

Wel waren daar de Farizeeërs, die zelfs de Zoon van God wilden vermoorden! En de Romeinse soldaten, met hun scherpe zwaarden.

Was dat dan de brede weg, die Jezus bedoelde? De brede weg, waar iedereen overheen liep hun ongeluk, ja hun dood tegemoet?

Zelf waren ze met Jezus langs de stille landweggetjes gegaan en door de kleine poort ongemerkt de stad binnengekomen.

Zo moest het zijn: Al die mensen die op de grote weg liepen en met niemand rekening hielden zouden niet in de hemel komen.

Maar alleen zij, die Jezus volgden over de smalle wegen en de stad binnengingen door de smalle poort, die zouden het eeuwige leven krijgen.

Maar ook de uitleg van deze woorden van Jezus waren voor de discipelen moeilijk te begrijpen. Jezus was toch de Messias, de Koning die op de troon van David zou zitten? Hij was toch op deze wereld gekomen voor alle mensen en niet alleen voor dat kleine groepje mensen die in hem geloofden? Had dan toch die man gelijk die bang was dat er slechts heel weinig mensen Gods Koninkrijk zouden komen?

Maar hoe het ook zou zijn, één ding was zeker: Zij hoorden bij Jezus! En daardoor zouden zij het eeuwige leven in de hemel krijgen. Zij gingen met Jezus door de smalle deur.

En toch, diep in hun hart was er bij alle discipelen nog steeds die stille hoop dat het allemaal heel anders zou gaan. Dat het hele volk Israël samen met Jezus over de koninklijke weg, door die brede stadspoort Jeruzalem binnen zou gaan.

Heel veel jaren later toen één van hen, de discipel Mattheüs, in zijn evangelie ook deze woorden van Jezus schreef, toen wisten ze beter....

